

คนวรรณ แจ่มนิยม 2550: ถิ่นภาษาในนวนิยายของกิ่งฉัตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์วิไลศักดิ์ กิ่งคำ, Ph.D. 156 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถิ่นภาษาในนวนิยายของกิ่งฉัตร ทั้งในด้าน
ลักษณะการใช้ภาษาซึ่งประกอบด้วย การใช้คำ และการใช้โวหาร

ข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คือ นวนิยายที่ กิ่งฉัตร เป็นผู้ประพันธ์ จำนวน 28 เล่ม
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 จนถึง พ.ศ. 2549 ซึ่งคัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบปีเว้นปี มีจำนวน 8 เล่ม
ได้แก่เรื่อง พรพรหมอลวง เสราคารัตน์ ตามรักคืนใจ มนต์จันทร์กลางลิจิต สืบลับรหัศจรรย์
ฟ้ากระจ่างดาว และรอยรัก ตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายของกิ่งฉัตร มีลักษณะการใช้คำมีดังนี้ คำที่มีความหมายตรง
ความหมายโดยนัย คำแสดงอารมณ์ คำเลียนเสียงธรรมชาติ คำมีศักดิ์ คำรูปธรรม คำนามธรรม
คำศัพท์บัญญัติ คำเฉพาะกลุ่ม คำสแลง คำภาษาตลาด คำคำหรือคำหายาก คำภาษาถิ่น
คำภาษาต่างประเทศ คำย่อ คำเลียนเสียงพูด ส่วนลักษณะการใช้โวหารเปรียบเทียบมีหลาย
ลักษณะ เช่น อุปลักษณ์ อุปมา สมพจน์ นามนัย ปฏิวาหะ อาวัตพากย์ อติพจน์ ปฏิรูปพจน์
บุคลาธิษฐาน อุทาหรณ์ ปฏิปุจฉา

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

19 / พ.ศ. / 2550